

några kvinnliga academici, men ett så tack-samt ögonblick för dess realiserande, som denna förnyelsens tid efter den återvunna och nyvunna friheten, hade icke erbjudit sig förr. Nu då alla landets kvinnor sökte sig samman för att dryfta de mäst brinnande samhällsspörsmålen, var det ganska naturligt, att äfven de akademiska kvinnorna ville samla sig om desamma i sin egen krets. Detta var dock ingalunda ensam orsaken till föreningens uppkomst, om det också starkt bidrog till att få den till stånd.

En viktigare orsak var den, att man ville bilda en krets, där alla kvinnliga studenter kunde höra hemma, en krets, som skulle t. ex. för dem, hvilka från landsorten kommo till hufvudstaden för att där fortsätta sina studier, gifva möjlighet till bildande och utvecklande kamratlif, till vidgad syn på kulturella spørsmål och möjlighet att genom vexelvärfkan mellan kamrater, föröka sin allmänna bildning. Men äfven af den orsak ansåg man tiden vara inne för kvinnliga studenter att ställa sig i gemensam led, att den ställning, kvinnan i allmänhet intog i de akademiska kretsarna, på långt när icke var så oantastlig, så god och så kamratlik, som den borde vara. Knappt någon grupp af kvinnor är så mycket utsatt för klander och misstankar, som de kvinnliga studenterna. Därför måste de taga position och försvara sin ställning, hålla den högt och hålla den i ära, ty der kvinnan har vägorna öppna i samma mån som mannen, och där man och kvinna ställas att stå i samma nivå, där skall det vara en äresak för kvinnan, att vara den, som håller krafven högt isynnerhet i det etiska.

Man hade hört att den moderna europeismen t. ex. vid universitetet i Paris kommit den akademiska kvinnan att glömma sin ställning som kamrat till den akademiska mannen, och man ville bilda ett skyddsvärn mot denna riktnings inträngande i Finlands akademiska kamratlif.

En orsak, som ännu bör nämnas, var, att de kvinnliga studenterna, ehuru fullständigt likställda med de manliga studenterna i studentkåren, högst sällan aktivt deltog i studentkårens möten och förvaltning. Detta berodde delvis på kvinnornas vanligen bristande tro på sin egen förmåga, delvis på ovana att uppträda och delvis på fruktan för kritik. För att afhjälpa detta, skulle kvinnliga studenter genom att hafva en egen separatförening få möjlighet till att oförbehållsamt uppöfva sig i att uppträda och att på ett klart och konsekvent sätt kläda sina tankar i ord och gifva sina åsikter form.

För att nå det, som »Kvinnliga studenters förening» ställt upp som sitt mål, skall bestyrelsen draga försorg om, att vid hvarje möte en samhällspolitisk och en vetenskaplig,

litterär eller konsthistorisk fråga kommer under diskussion. Referat och föredrag anskaffas så vidt möjligt till alla möten af landets mäst framstående kvinnor. Dessutom komma ännu frågor rörande studentkårens angelägenheter eller akademiska spørsmål på föredragningslistan.

»Kvinnliga studenters förening» i Helsingfors är helt ung och har därför icke ännu nått den utsträckning, som önskvärdt vore. Men den hoppas kunna samla med tiden alla kvinnliga academici i Finland i samma krets.

I den mån, den lyckas uppföstra af sina medlemmar frigjorda, utvecklade, själfständiga kvinnor i samhället, i den mån har den löst sin uppgift och nått sitt mål.

T. S.—n.

Racens Aftagen.

Der er udkommet en Bog i Ny York af Lydia Commander, der har gjort stor Opsigt.

Den er dediceret til Præsidenten, Theodore Roosevelt, som først gjorde Nationen opmærksom paa den overhængende Fare for Race-Aftagen.

Statistiken i de Forenede Stater synes at vise, at hver engelsk Familie gennemsnitlig kun har 2 Børn i vor Tid, medens det gennemsnitlige Antal Børn hver enkelt Familie havde i Franklins Dage var 8. Naar man tænker paa, at Halvdelen af Børnene i et Hjem ofte dør, saa ser det mere ud til Tilbagegang end til Fremgang af den angelsaksiske Race i Amerika. Som et Slags Svar herpaa har en Kvinde fra Illinois givet en Beskrivelse af de Vilkaar, som leder hertil under Navn af:

Husmoderens Problem.

(Saaledes som dette føles i de tre Fjerdedele af amerikanske Hjem.)

Mange Kvinder interesserer sig mere for at spille Bridge end for at sætte Børn i Verden. Hvad er Aarsagen hertil? Er det en yderlig Selvskhed eller er det Frivolitet? Faktum er imidlertid, at Kvinders store Uvillie mod at tage tjenende Stilling i Hjem, end ikke til den store Løn, der nu gives, gør en mægtig om end lydlos Revolution og lægger Grunden til den ofte omtalte Aftagen af Befolkningen.

Det er umuligt at have en stor Familie uden tillige at have et ordnet Hjem. Det er en let Sag nutildags at bringe Sindet ud af Ligevægt paa den, der skal være den Hjælpende i Huset. Hvert Barn, der fødes, virker som et vulkansk Udbrud paa de huslige Forhold, og efter at det tredie Barn i Familien har set Dagens Lys, er det faktisk umuligt at faa nogen som helst Hjælper. I Zola's Bog: »Fécondité» — hin smukke Idyl om en

Familie, der har 22 Børn — indfører han en Faktor, som gør hele hans Fortælling mulig, nemlig den tro Tjenestepige, som, da det to-og-tyvende Barn kommer dog bliver! Hendes Lige er ikke til at opdrive i Amerika, hverken for gode Ord eller Penge.

Problemet har ikke den overvældende Virkning for de rige Folk, der kan holde en stor Skare Tjenestefolk og omgive disse med det selskabelige Liv, der nutildags forlanges. Heller ikke har det en saadan Virkning paa de meget fattige, men det er især Middelklassen der rammes, heri indbefattet de unge akademisk uddannede Mænd, som ingen Formue ejer; netop dem, der bidrager saa meget til Befolkningens Aftagen.

I de Dage, da vore Bedstemødre levede og havde deres store Familie, var der ugifte Tanter og forskellige andre kvindelige Slægtninge, som man kunde stole paa i Nødens Time, thi saa kom de til En! Men nu har de ugifte Tanter deres egne Særformaal, og de kvindelige Slægtninge gaar til philanthropiske Møder og til andre Institutioner for det almene Vel, og at disse skulde sætte deres Skuldre til Husholdningens modvillige Hjul er mere, end man nu nogensinde kunde drømme om.

Derfor maa Moderen sørge for ikke at paatage sig nogen større Byrde, end hvad hun alene kan magte uden Hjælp hverken fra Slægtninge eller Tjenestefolk. Og er denne Moder ikke en aldeles mærkværdig Fremtoning, en rén Undtagelse, kan hun umuligt sørge for mere end to, højst tre Børn uden at skade sit Helbred, den ypperste Skat en amerikansk Moder — ja, enhver Moder i hele Verden — besidder.

Jeg vilde ønske, at nogle af de udmærkede Tænkere vi har, vilde vende deres indtrængende Granskning mod dette husmoderlige Problem, og at de vilde klarlægge dets Rækkevidde for Samfundet.

Jeg vilde ogsaa ønske, at jeg kunde se Præsident Roosevelt eller nogen anden af dem, der skriver om »Racens Aftagen«, ifærd med — under alle Hjælperes Fraværelse — at skulle berolige en af Graad halvkvalt Baby med den ene Haand og med den anden tilberede Familiemiddagen. Jeg har prøvet det, og det er ingen Spøg.

En Husmoder fra Illinois.

Hvilken Rolle spiller Kærlighed og Ægteskab i denne Verden?

Mrs Charlotte Perkins Gilman, der er berømt for sin spidse og rammende Pen og sit ejendommelige Syn, spørger i »The New Yorks Independent» 15. August: »Er Cupido en konventionel Ide? Er vi betagne af en